

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide emezeműk az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért,
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Mérközés után.

A képviselő választások országoszerzte befejeztettek, alig néhány kerület nagyon még hátra s így a kép melyet az eredmény ma elénkbe tár, változni már nem igen fog.

A nép kimondta ítéletét s ez ítélet sújtó a kormánypártra, de sújtó a függetlenségi párt azon elemeire is, kik az egyenlenség magvánuak elhíntésében, s pártunk tiszta, világos programjának a zsidó dédelgetéssel való meghamisításában keresték képviselői feladatuknak megoldását.

A nép szava lsten szava! Meghajolnánk akkor is akaratának nyilvánulása előtt, ha ítélete minket sújtana, de nem titkoljuk örömlőnk, midőn nekünk adott igazat, nekünk kik azt mondjuk, azt hirdetjük évek óta, hogy Magyarország csak úgy, csak akkor lehet igazán független, boldog, szabad és nagy, ha nemcsak a Ausztriával kötött szerencsétlen szerződéstől, hanem a zsidó által reá vetett nyúgtól is megszabadul.

No hát van is láрма s jajgatás az egész vonalon, a zsidó lapok napok óta arról vezérezikkeznek, hogy az antisemitákat meg kell fékezni, előveszik annyiszor használt otromba fegyverüket a rágalmazást; nincs annak már éle urak! eltompult; ma már, a kétségbe esett segély kiáltozás, csak nevetésre ingerel, még szánalomra sem gerjeszt. Felforgatási szándékkal valódnak bennünk, midőn mindenki tudja, hogy célunk a felforgatás megakadályozása; anarchistikus célzatainkról rémhíreket kürtölnek világgá, midőn minden gondolkodó ember előtt nyilvánvaló, hogy a zsidószellem szülte nemzetközi anarchistikus törekvések leküzdésére irányul egyik fő törekvésünk.

Önök kiáltása nekünk nem árt, önöknek nem használ többé semmit, az antisemitismus, mint párt kövelni fogja

TÁRCSA.

Othón.
(Beszélyke. Irta K. Bertalan Titus.)

Gyönyörű est van . . . oly megragadó a természet; az éj sötétlő leple mindent titokteljes homályba burkol. A hold feljöttét vírvörös vonal jelzi, míg végre felbukkan s elfoglalja trónját, körül a megmérhetlen őrben millió és millió csallag ragyog . . .

Rég elhangzott már az imára hívó harang hangja: az uralkodó csendet csak néha-néha szakítja meg a nem messze folyó Mura malmainak kelepele zaja.

Küültünk az ősi ház tornáca elé, jó anyámmal, kinél gyengédebb, szeretőbb lény nem létezett soha; kis hugaimmal, bátyámmal; mig csoportunkat néhány közeli ismerős egészíté ki. Anyám névünnepe volt, alig néhány órája mult, hogy leszálva kocsimról, szívem egész hevével ölelhettem szereteteimet egy hosszú és fáradtságos év letelte után. Beszélgetünk ez év küzdelme és bajairól, melybe néhány csepp öröm is vegyült. Elmondtuk egymásnak mindazon aprólékos dolgokat, melyeknek beszét csak a szerető szív érti meg, melyek csak azokat érdeklik, kik szeretik egymást. E közben kis hugom, a mindig daloló Józsa, ölembe ül és kérdi, hogy tudok-e anyi új dalt, mint ő? „Énekelj csak bátyám kérlek szépen” mond esdve ösztetevén kis kezét. Kérését a többiek is támogaták.

„Jó, Józsa! én énekek, de te is dalolj valamit” A kedves kis leány dalra kezd.

Nem új a dal, mely ajkairól hangzik és száll, száll keresztül a légen felemelve szíveinket . . . régi az, de varázsa évek multával sem színt meg. Megragadta lelkemet; lelkem más világba téved, egy kis kertbe, hol egy ifjú és leánya ültek rózsálgatban . . . kéz kézben . . . a lányka selyem fűrtő fejét az

jogát a jövő országgyűlésen s követelése elöl halgatással kitérni nem lehet többé. A bűnök lajstroma betellett, kell hogy következzenek a leszámolás napjai. Be is következnek; az álliberalismus utolsó óráit éli, szemfényvesztő csillogása csak azokat kápráztatja még kik mindent ami sárgul, aranynak néznek.

A beteges érzélgés korszakát a józan megfontolás napjai váltják fel. El következik az idő, midőn nem az lesz törvényhozásunkban az irányadó, valjon egypp megfigyelt agyveleju tudós ítélete szerint egy vagy más törvény megfelelő-e a modern civilizatió, az álliberalismus követelményeinek, hanem az, valjon javára, előmenetelére szolgál-e az hazánknak, az országnak, a népek.

Am folytassák a zsidók s barátjaik a mint megkezdték, minket azon utról melyet a kitűzött cél elérésére helyesnek ítéltünk, letéríteni nem fogunk, s ez utunk épp oly távol vezet az erőszaktól, mint a gyáva önmegadás és meghunyászkodástól.

Tudjuk mihez van jogunk. S jogunk érvényesítését törvényes uton sürgetni, követelni fogjuk.

A világszellem mindenható akarata megindította a görgeteget, ha talán találkoznék is elbizakodott botor ember, ki azt véges ercejével megálítani akarja, azt a roham elfogja seprni, de a megindult mozgalmat megálítani nincs többé erő és hatalom.

Magyarország függetlenségének napja felvirradt!

Hogy áll a világ.

Itthon. Az antisemitismus fényes diadala leirhatlanul kedvező hatást idézett elő a fővárosban — a keresztény lakosság között. Kitűnően indultak meg a választások Eötvös és Festetics bukásával. Már ez a két bukás megcsinálta a jó hangulatot. Jöttek azután egyre másra a kedvező hírek várakozás ellenére nagy számmal. A mamelukok fejei egymásután lemaradoztak a térről. Legnagyobb vereség érte azonban a függetlenségi sakter

ifjú vállára hajtja . . . Ez ifjú én valék, a lányka első szerelmem most sem feledett, tárgya Róza: fülemben csengnek utolsó szavai: „Csak menj bátran édesem, szerelmem mely sirig tart, kísérenj nehéz pályádon . . .

Hangzik a dal:
„Azt sem kérdem, sokáig élek-e?
Csak azt mond meg rózsámé lesz-e?”

S feltámad lelkemben is e kérdés, valjon még most is szeret-e? mint én szeretem . . . A dal elnémul, a kis dalnokot karjaimba zárom és a kis csalogány beszédes ajkát csókkal zárom be.

— No most én énekelek egyet! szolt bátyám, — ki eddig néhány ifjú lánykával devalkodott szokása szerint, — Pesten nagy divata van, nem is hiszem, hogy önök még hallották volna.

S kezdé nem épen rut hangján, felugorva bokáit amugy bakásan összeitve Barkóczy Teresi szíve felé mutatván:

Nyisd ki babám az ajtót . . . de nem folytathatá, mert egy gyönyörű alt hang válaszol rá!
„Nem lehet mert meglátják a szomszédok” körül nézek . . . sehöl senki.

„Ejnye mi a kő, mondá bátyám, ki merészkedik az én nemes művészetembe kontárkodni” — s még egyszer elkezdé dalát:
„Nyisd ki babám az ajtót!”

de az ingerkedő hang ismét folytatá:
„Nem lehet, mert meglátják a szomszédok”,

Az ének közelebb hangzott, felugrottam, mert megismertem a hangját, a hang irányába oda rohanok a kis hert ajtóhoz, hol keblemre borult az én édes kedves anygulom, Rózám! Most már ketten folytattuk:

„Ha meglátják, hadd lássák,
Ugyis tudja ez a világ,
Hogy én téged szeretlek,
Hogy én téged soha el nem felejtlek!”

pártot, mely legfőbb sakter lovagjait elvesztette, Eötvös, Hefli három ízben egymásután szenvedtek csúfos vereséget. Követték őket Hentaller, Györy, Mezei és mások. Az antisemitismus által felidézett tisztító áramlat a zsidó érdekek vezérharcosait egymásután elseperte. Ehhez járult azután, hogy a táviró sodrony egymásután hozta az antisemitismus diadala. A magyar és német nyelvű zsidó lapok (a Függetlenséget kivéve valamennyi az) az antisemiták győzelmei miatt teljesen ki vannak kelve magukból. Rémség és aggodás sugárzik ki minden sorukból. A kormánypárt az ellenzékét, ez viszont amaz okozza az antisemitismus sikereit. — Ki volt adva a jelszó hogy minden párt tömörüljön az antisemiták győzelme volt minden vonalon. Ily körülmények között a „Pesti Hirlap” ez a 13 próbás sakterlap azzal áll elő, hogy az antisemitismus ellenében, — a képviselő házban, — kényszer eszközök alkalmazására lesz szükség, mert máskülönb a zsidó liberalismus minduntalan akadályokba ütközend. No hát csak ki azzal a kényszer eszközzel. Két vége lesz annak és a súlyosabb nem az antisemitákat, hanem a zsidó érdekeket szolgáló politikai jellemtelenség tömegét fogja sújtani.

Az igazság és a nép rokonszenve állnak az antisemiták háta mögött. Ily támogatás mellett el bukni nem, — csak győzni lehet. — Ekként értelmezi a főváros, csaknem egész ország keresztény lakossága a napok dicsőségét, és nevetve olvassa a fővárosi elzsidósodott sajtó ágaskodásait.

Horvátországban. Ugy látszik a Starcsevics szélső pártjának iránya kerekedik felül; a tartomány gyűlés elhatározta hogy a korona megnyitó iratára nem felel, hanem a helyett tiltakozik a magyar kormány azon intézkedése ellen hogy biztost küldött ki a rakonczatlankodásoknak véget vetett. Ugy látszik, hogy a horvát urakkal szelidséggel testvéri jó indulattal alig megyünk valamire s még igaz lesz a mit Szalay Imre mondott egyszer az országgyűlésen.

Külföldön. A helyzet kezd bonyolódni; Olaszországban az irenda mozog ismét csak legközelebb is magas rangú személyeknek ily irányu nyilatkozatait közlik a lapok, más felől hírlik hogy az orosz czár látogatást tesz a német császárnál, s e látogatás zszéljával a két császár szövetkezését emlegetik. Oroszország rossz szemmel nézi Ausztria növekedő befolyását szerbiában. Német ország gyarmatok szerzésére készül, s ez által Anglia figyelmét már is nagy mértékben magára vonta. Az Egyiptomi ügyek rendezése végett konferencia fog összeülni Londonban.

A többiekhez érve anyámhoz siet Róza, ki őt megelőlvén, hozzám fordulva mondá: Fiam üdvözöld Rózá, mint menyasszonyt.
E szavak hallatára úgy éreztem magamat, mintha éles vasat döftek volna szívembe, megtűdve néztem a leányra . . . de ő . . . elfordult. Nem szoltam többé, elbámultam, kezeimbe temetvén arcomat. A társalgás is megakadt, mindenki magával volt elfoglalva.
De im . . . mily büvös laugokat hoz felém a lány éji szellő . . . a tilinkó bus, panaszos hangja ez, szívemet a fájdalom még inkább lenyűgözi és ismét a mult képei vonultak el lelkem előtt. Figyeltem . . . szemembe köny gyűlt, megragadom anyám kezét és kérdem tőle: — „Anyám, jó anyám! mond ki tud így az én szívem szerint beszélni?”
— Bizonyosan az ihászbojtár, ami Jósának a szomszédból, ki megtudva jöttödet jön látogatásodra.”

Józsa gyermekkori pajtásom volt, engem igen szeretett, valahányszor megtudta, hogy otthon vagyok, nem mulasztotta el, hogy át ne jöjjön a szomszéd faluból, hová tavaly ősszel házasodott be.

Száll a dal, száll a fűszeres légbeu . . . nyűgő keseregése mind közelebb hallatszik . . . már a dallam is kivehető . . .
„Józsa! szólék, énekelj e dal t.”
S a kis leány, ki még nem ismerte a szenvedést, megérté könyüim néma panaszát és bánatosan kezdé:

„Kéri pusztán az endrői határban stb.”
Felhangzott a dal, a tilinkó meg elhallgatott; de már a második versszaknál kísérté hugom énekét.

Róza, ki eddig mint szobor, mozdulatlanul állt helyén, újjáról lehuzván drága jeggyűrűjét eldobta azt s hozzám hajolva alig hallhatólag mondott valamit . . .

Mi volt ez? mily különös érzélem futja át

A választások.
Somogy megyében e hó 14-ikén megtörtént képviselő választások fényes győzelmet adtak a függetlenségi zsidóellenes pártnak, vereséget a kormánypártnak.

Hét megválasztott képviselő közül három zsidóellenes függetlenlégi, egy zsidóellenes mérsékelt ellenzéki, kettő függetlenségi, egyetlen egy kormánypárti, egy kerület pedig még, ezental választ a függetlenségi és mérsékelt ellenzéki jelölt között.

Akár hogy szépítgeti a dolgot a »Somogy« biz ez bukás a kormány pártjának, még akkor is, ha eltekintünk azon eszközöktől, melyekkel a kormány emberei pártjuk mellett küzdöttek, mert a kormánypárt a megyében vissza nyert egy kerületet, a kaposvárit, de elvesztett kettőt a tabit és marczalit.

Pedig oly megalázó küzdelmet még soha a kormánypárttal egyesült zsidóság nem folytatott a választó polgárok lelkiismerete ellen, mint ez idén; a hallatlan etetés-ítás és lélek vásárlás nyiltan üzetett, mintha törvény sem volna Magyarországon ellene. A kormánypárt emberei nem is titkolják, hogy a többséget a miniszternek készpénzért vették meg, nem egytől halottuk, hogy a miniszter választói hány akó bort, sőt ittak meg, sőt elvitték magokkal a m l é k b e a hordók és csapok nagy részét is.

De hát ezek szokott fegyverei a kormánypártnak: ök nem elvekel, de pénzzel, erőszakoskodással, borral tudnak egyedül korteskedni, s ha elég a nyomorult, ki eladja magát, akkor győz a kormánypárt, egyébként soha.

Visszavásárolta tehát a kormánypárt a kaposvári kerület, melyet nagyon megrontott már az előző választások hason küzdelme, azon kerületet, melyet péntézt még Zichy Ödön gróf részére is megtudtak vásárolni: de az ellenzék, a függetlenségi ellenzék, szinte megmutatta erejét — Psik Gyulára több mint 1200 ember szavazott.

A kaposvári kerületben kisebbségben maradt a balpárt, de az erkölcsi győzelem azért azt illeti.

A csurgói kerület választási napja annál fényesebb győzelmet adott a függ. zsidóellenes pártnak.

Szalay Károly választatot meg a kormánypárti Inkey István iháros-berényi birtokos ellen 1239 szótöbbséggel. Pedig a csurgói kerületben is mozgósított a kormánypárt és a zsidóság mindent, ami aljas, ami gyűlöletes, ami erkölcsstelen Szalay pártja ellen — hiába: a nép meggyőződését lelkesedéssel emelte érvényre.

Nem is szólnak a hetekig üzött etetés-ításról nem beszélünk a kislelkűek szavazatainak

egész valómat? Talán álom, vagy tréfa? Nem álom nom lehet; tréfa sem, mert Róza arca szerelemtől ragyog . . .

„Csés jó estét kívánok, mind közönségesen!”
„Adjon Isten, felelem, Józsa! mi jót hoztál, ülj ide mellém.” „Hát csak tiszteletemet kívántam tenni ifjú urammal és a ténasszony-nál. tudva szerencsés megörkezett.”

Folyt a beszélgetés tovább, miközben Róza szép alt hangjával rezá kezdí:

„Akármennyi csillag ragyog az égen,
Igazán szép egyetlen egy van nekem,
Az sem ott fent a kék égen, hol a többi csillagok:

Hej! csak ide lent jár kel
Ezer csillag fényével
Szép szemedben ott ragyog” . . .

A fiastyuk már magasan látszott az égen, az idő kéésre járt . . . Távozóban vendégeink . . . mi lekisérijük őket a patak partjái, mely szép falunkat ketté szeli és közvetlen házunk előtt folyik tova, vigan cseveg a beléhajló nefelejtsekkkel, szerelmes regéket suttozva, mig tova gyűrűződő habjaiban a hold és csillagok fürödnek.

Kölesönös kézszerítások, szives meghívások váltáltak, midőn bátyám kiált:

Csónakázzunk egyet e gyönyörű időben.
Indítványa általános helyesléssel találkozott, az öregek sem akarták kedvünket szegni, letűtek a harmatos pázsitra tovább beszélgetni.

Mi fiatalok megük a ladikokhoz, Róza és én kissé hátramaradtunk, eloldják az egyik esónakot és a fiatalság belesegíti a hölgyeket, jóízű nevetés zavarja meg az éj csendjét. Mire mi oda értünk, nem volt több hely a járműben.

— „Nem tesz semmit öcsém! ott a másik ladik, evezni Józsa segít.”

Józsa lekapcsolja lánczáról a ladikot én be-

készpénzzel való megvásárlásáról, de azt már nem hallgathatjuk el, hogy a csurgói kerületben dacára az igazságügyi miniszter határozott rendelkezésének, a kir. járásbíró, Andorka Gyula a hetekig utazott faluról falura korteskodni, jelen volt, részt vett oly pártgyűléseken, hol a lélekvasárlásokra szánt összegeket kiadták a korteseknek; a tanítóképző tanárai beszüntették az előadásokat, s kocsiakra ültek közönséges kortesokul, a gymnasium tanárai ijestgették a tanulók szülőit, hogy gyermekeiket megbuktatják, ha Szalayra szavaznak.

Mindazeket tanúkkal, adatokkal vagyunk képesek igazolni.

Midőn ezek az eszközök se félemlítették meg a lelkes népet; a zsidó fufang tovább ment: pénz szedtek össze arra a célra, hogy 48-as programmal léptessenek fel valakit, aki végig járja a csurgói kerületet s Szalay Károlyt magán jellemének gyalázatos piszkolásával korteskodják a kormánypart mellett.

Es sajnos, sőt megfoghatatlan Körmeny Sándor vállalkozott e szerepre, vásárolta a megvásárolhatókat készpénzzel, — erre is adataink vannak — piszkolódott szóval és írásban mindaddig, míg a nép sárral meg nem dobálta őt magát, ki azért ment Csurgóra, hogy bepiszkoljon mást.

A csurgói kerület becsületes népe átlátotta a zsidó fufang által szőtt ezen terven is, a piszkolótól elütötte megvetésével, s Szalay Károly győzelmét oly imponansá tette, minővel csak a leglelkesebb, összetartóbb nép tud igazságot szolgáltatni azok ellen, kik becsületes erkölcsi felfogását sérteni, háborgatni merészik.

Szalay Károly fényes győzelme pedig jelentőségteljes, mert megmutatta, minő erős erkölcsi érzéke van a népnek, s ha az igazságot megértette, minő könnyen török meg azon az erkölcsi erőt minden fegyverre.

Csurgón a választás a legjobb rendben folyt le, a derék halpárti nép a szakadó esőben szilárdul állt helyén, a kormánypart házakba és sátrak alá vonult ott evett-ivott, hogy megvásárolt lelkiismeretnek szavát elaltassa.

Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a volt kormánypartti községek népe, mint a szentmiklósiak, surdiak, zákányiak, őrtilosiak legjobb halpárti községekkel vetekedtek lelkesedésben, a volt kormánypartti ember undorral gondolt arra az időre, midőn egy időben ő is eladta lelkiismeretét, s valódi édes érzés fogta el a gondolatra, hogy a csábítást leküzdötte s örömmel élvezte a belső békét, melyet a nyugodt lelkiismeret adott neki.

Szalay győzelmének kihirdetését határtalan lelkesedéssel fogadta a nép, mely a tanítóképző előtti téren óriási tömeggé szaporodott a közeli falvakból bevonult fiatalok, asszonyok és gyermekekkel. Körülbelül 15,000 főnyi tömeg előtt mondta el Szalay Károly a már megválasztott képviselő köszönetét oly lelkes eljenzéstől kísérve, minőt még Csurgó soha nem hallott. A jelöltet elárasztották a népszerűt minden jelével, imponáns tömegben, rögtönzött banderiummal kísérték el szállására, hol a néptől bucsút vett. A bucsu szívélyessége, a nép lelkesedése leirhatatlan kedvességű epizodokban nyilvánult, a szemekben örömköny, a szivekben hazafiai lelkesedés és szeretet foglaltak helyet. A csurgói kerület lelkes népe megérdemli minden becsületes hazafi becsületét. Szalay Károlynak pedig a közpályán eltöltött sok évi küzdelmének, bizonyára a csurgói kerület adta meg legszebb jutalmát.

A lengyeltóti választókerületben szinte pártunk győzött 44 szótöbbséggel; határozott részletes tudósítást e kerületből maig sem

lesegitem Rózát és a padkán mellette foglalok helyet. Nehány pillanatig nem jött szó ajkamra, leküzdve azonban elfoglaltságomat átölelem karcsu derekát s alig hallhatóan kérdem a diruló lánykától:

„Rózám! akarsz-e nőm lenni? holnap szüldötöl megfogja anyám kérni kezedet.”

„Nem szólt, csak egy csókot nyomott ajkamra s e csók minden szavat pótol. Levonám anyám gyűrűjét ujjamról és az övére lutzam.”

„Jóska! nézd meg mennyasszonyomat.”

„Ó hol én rám, hol Rózára nézett és hirtelen lehajolva megkapá arám kezét és megcsókolt.”

„A jó Isten áldja meg e tettéért kisasszonyom“ szölt a nép egyszerű fia.

„Most sebesen a másik ladik után.“ Két kézre fogta Jóska az evezőt és a többiek után sietünk. Ott vigan voltak, tréfálkoztak és lenggették a gyenge járművet, míg a hölgyek sikolytoztak inkább szokás, mint ijedségből.

„Róza! kiáltott a szép Nelli, kérlek foltasd a dalt, mit előbb elkezdettél.“ Menyasszonyom, nem kéréte magát:

„De nehezen várom felkelését,
De szomorun várom lemenését,
Véle kél fel, véle megy le örömmöm boldogságom;

Te vagy, te vagy egyedül,
Szívem csak érted hevül
Ragyogó szép csillagom!”

Tudja Isten meddig csónakáztunk volna, ha Rózát haza nem hívják. Kikötöttünk. De a másik csónak vezetői elbizva magukat, erősen hajták a partnak ladikjukat, mit sem törődve a vízbe nyuló csónak fatörzszel. A csónak erősen neki ütődött s féloldalra hajolt, még megmenekedhetek volna a teljes feldúlástól,

kaptunk, de egyesek, kiknek előadásában két-két nincsen okunk, oly dolgokat közölnek velünk, melyek netovábbjai azon orruptionnak, melybe a zsidó befolyás és szellem taszította népünk egy részét. Lengyeltóiban nem is titokban, de teljesen nyilvánosan vették a voksokat 10—50 forint. A választási színhelyre egy asztalt állítottak fel a zsidók s ez volt a lelkek árának fizető pénztára.

Nem esada, hogy Szalay Imre csak 44 szótöbbséggel győzött, ez is elég az erőszakoskodó hatóság és szemtelenkedő zsidósággal szemben. Az a választó pedig, ki a zsidóknak eladta lelkét, hitét, becsületét, hitvány pénzen — az viselő polgártársainak gunyját és judási lelkiismeretének furdalását.

Szalay Imre többségének kihirdetését pártjának lelkes oratóija kísérte. Szalay Imre immár a 4-ik országgyűlésen képviseli a lengyeltótiakat.

Szilbán egyhangulag választották meg Gruber Jánost, kinek fényes győzelme már hetekkel előre látható volt. Füzesgyé Gyéza, a mult országgyűlésen függetlenségi képviselő volt, próbálkozott Gruber ellen kormánypartii programmal, hiába való, neveléses erőlködés volt az egész, Füzesgyének néhány hivatalnok és zsidókból álló pártját elseperte a független polgárok lelkesedése, a választási urna előtt visszavonult, s Gruber egyhangulag képviselővé választották. Másnap Gruber János lelkes pártja bekísérte Kaposvárra, 967 kocsi, s mintegy 50—60 derék legényből álló lovas banderium kísérté be az ünneplést képviselőt, kik saját lelkesedésükkel utjártukban és mindenütt de főleg Kaposváron hasonló lelkesedést támasztottak. Ez volt a felelet a zsidók azon szemtelen állítására, melyet Gruber ellen nem állottak mindenütt, még egy helybeli nyomorult zuglak eladó hátsajban is hirdetni a zsidók; a nép felismerése a rágalmat, s megundorodott tőle — Gruber János mellett való tüntetésével pedig megmutatta, hogy a parasita zsidóság hatalma csak pókháló, mely a nép akaratát és erejét szemben elmállik: jó lenne a zsidóknak nem ingeregni a népet annak bántalmazásával, kit a népszerűt szívéhez szorított!

Ez volt a függetlenségi-zsidóellenes pártunk harmadik fényes győzelme Somogyban.

A marczali választókerületben ifj. Csorba Ede ellen mintegy 300 többséggel győzött Hertelendy Ferenc egyesült ellenzéki-zsidóellenes jelölt. A függetlenségi zászló elesett, mert a marczali kerület népe tudja azt, hogy az országot nemcsak Ausztriától kell függetlené tenni, hanem a zsidóságtól is: éppen ezért tartotta ifj. Csorba Ede programját hiányosnak, s inkább a zsidóellenes jelölt zászló alá állott, ki tökéletes antisemita programmal lépett fel. Nagyon sokat használt Hertelendynek az is, hogy Csorba Ede mellett zsidók korteskodtak.

Szigetváron egyhangulag választották meg Fornszeck Sándort volt képviselőt függetlenségi program alapján.

Nagy-Atádon pedig pótválasztás lesz, Barla József függetlenségi és Tallián Gyula mérsékeltellenzéki jelöltek közt. Chernel Gyula függetlenségi-zsidóellenes jelölt nagyon későn lépett fel, kerületét be sem járhatta, minélfogva kisebbségben is maradt. Ebből azonban nem következik az, hogy Atádon pártunknak nem volna talaja, mert mindazon községek, melyek Chernel Gyula lakhelyéhez Ötvöshöz közel esnek, majd kivétel nélkül Chernel hívei voltak; ha az actio erősebb lesz és idején szélesebb körben indul meg, pártunk győzelmé föleg Chernel Gyula nevével Atádon is diadalra fog jutni. Barla Józse-

ha Dobossy Elek pajkosságából ki nem ugrik a partra, mi által a jármű elvesztvén egyensúlyát teljesen feloldult. — Volt sikoltás, kacaj; végre luscokosan, átmedvesülve kijötték a partra s röviden elbucsuván, mindenki iszta a sietőt. Jóska is elindult és menetközben imét előveszi tilinkáját. Mindig távolabb és távolabb hangzik dala:

„Van egy kis lány sebes Mura mentében,
Az dalolja mindig e dalt énnekem.
Dalával ő boldogságot teremtet,
A virágnak megtiltani nem lehet!”

„Isten veled egyetlenem, szölt Róza, tehát holnap...”

„Megfogom kérni kezedet!”

Még egy utolsó kézzorítás, sietve ment hazafelé, utánna néztem mindaddig, míg lunge alakja egy fordulónál el nem tűnt. Istenem! A kiért annyit szenvedtem, hogy kezére méltó legyek most mikor kinevezésem V. megye I. törvényszéki jegyzőjévé kezembem van, majd elrablá az irigy sors tölem.

Mi is mentünk házuk felé. Távolról a hüs szellő egyes elkapkodott hangokat hoz felénk; a fűrészlől hazafelé tartó legények és hajadonok danája ez. Anyámmal még soká beszélgettünk, meghányva tervünket a holnapi napra. A szerető anya mindenbe beleegyezett, hogy is állt volna ő utjába fia boldogságának, mikor egész élete azért való küzdés volt és fáradozás. Ki tudja meddig beszélgettünk egyszer csak azt vettük észre hogy hajnalodik.

Anyám elment nyugodni, én is ledültem ágyamra. de álom nem jött szemeimre.

Mit írjak még? Néhány hét óta legboldogabb férje vagyok Mura mentén a legszebb asszonyok.

ket ujabban nagyon ajálgtatják a zsidó lapok — majd megbukik!...

A tabi kerületben a választás a legnagyobb rendben folyt le, mely alkalommal Tallián Lajos szabadelvűpárti ellenében Miklós György, a volt árvaszéki elnök választatott meg 263 szótöbbséggel függetlenségi képviselőnek. Este 6 órakor hirdette ki a választás eredménye, mely szerint beadottát 2259 szavazatot, ebből kapott Tallián, a kormánypart jelöltje 998-at, Miklós György a függetlenségi párt jelöltje 1261-et, eszerint Miklós György 263 szótöbbséggel képviselőül megválasztott. A választás után a megválasztott képviselő beláthatlan nagy tömegtől kísérve függetlenségi párt irodája elé vonult, hol a megválasztott képviselő megfogadta, hogy a 48-as elveknél hű követője lesz. Ezután Dömény József ref. lelkész, Miklós István költői ügyvéd és Kis József endrédi pap intéztek beszédeket a néphez.

Ez az eredménye a somogy megyei képviselőválasztásoknak; a „Somogy” örül és hangzatos cikket ír a lélekvasárlás eredményéről a kaposvári kerületben; nos tehát mi is örvendünk: van 4 kerületünk első fellépésre, jogosan bízhatjuk, hogy a jövő a miénk.

Megválasztott képviselők névsora.

I. Függetlenségi

Almássy Sándor, Anyos Tivadar.
Becker János, Berzevics Irnák, Békássy Gyula, Boda Vilmos, Bornemisza István, Bartha Miklós.

Csatár Zsigmond*)
Enyedi Lukács.
Farkas Balázs, Ferenczy Miklós, Fenyvessy Ferenc, Fornszeck Sándor.

Gruber János, Györfly Géza, Gräf József, Gulácsy Gyula.

Haviar Dani, Hegedüs Károly, Hevessy Benedek, Högyes Károly, Halvax József, Halász Zsigmond, Haller Rezső.

Izsák Dezső, Irányi Dániel.
Ifj. Jeszenszky Ferenc, Justh Gyula.
Kállay János, Kovács Károly Kiss Albert, Komlóssy Ferenc.

Lits Gyula, Lukács Gyula, Lükő Géza.
Madarász József, Madarász Jenő, Majthényi Adám, Meszlény Lajos, Micsky Lajos, Matkovich János, Margittay Gyula.
Nagy Ferencz.

Olay Szilárd, Olay Lajos, Orbán Balázs, Ónody Géza.

Pap Elek, Páppszász Károly, Páppszász György, Petrich Ferencz, Prónay Gábor.
Rígó Ferencz, Rácz Géza.

Szabó Endre, Szederkényi Nándor, Sárközy Aurél, Somogyi Gyula, Szalay Imre, Szalay Károly, Simonyi Iván.
Tóth Antal, Thaly Kálmán, Tulok Benő, Tóth Ernő, Tassy Bála.

Unger Alajos, Ugron Gábor.
Zsdvay Andor, Verhovay Gyula, Veress József.

II. Mérsékelt ellenzékiek:

Ábrahámfi Gyula, Ábrányi Kornél, Apponyi Albert gr. Andreánszky Gábor br.
Botlik Lajos, Bittó Béni, Bessenyei Ernő.
Beóthy Ákos, Berger Ignác, Bethlen Gergely Balogh Géza.

Csuzy Pál.
Dessewffy Kálmán, Deutsch Lipót.
Eszterházy Andor gr., Ernusz Kelemen.
Fenyvessy Ferencz, Fröhlich Gusztáv, Farkas Elek.

Gaal Jenő, Grünwald Béla, Gonda Béla, Gyapay Dénes,
Hevessy Benedek, Hodossy Imre, Horváth Nándor, Horváth Lajos, Huszár István, Hertelendy Ferencz.

Inkey László, Iványi Béla, Istóczy Gyözö, Jakabffy István.
Károlyi Sándor gr., Keezer Miklós, Kinsky Jenő gr.

Leskó István, Lázár Mihály, Liythay Béla, Mártonfy Károly, Molnár Antal.
Nagy István, Nentwich Károly,
Pantocsek Rezső, Pongrácz Adolf gróf, Pulszky Agoston, Ootoczk Dezső.

Ráth Ferencz.
Sághy Gyula, Siskovits Tamás, Szemző Gyula, Szathmáry László, Szentiványi Árpád, Szily László, Szilágyi Dezső.

Tomcsányi László, Teley Sam.
Wenckheim Frigyes, Veszter Imre.
Zimándy Ignác, Zselénzsky Róbert.

III. Pártonkivüliek.

Fröhlich Gusztáv.
Göndöcs Benedek.
Horvát Boldizsár gr. Hunyady László.
Keglevih István gróf.
Pulszky Ferencz.
Siskovits Tamás.
Széll Kálmán.
Szentkirályi Albert.
Zichy Jenő gróf.

IV. Nemzetiségiek.

Dimitrievics Mihály.
Dörr Soma.
Gull József.
Kestner Henrik.
Steinacker Ödön.
Teutsch Traugott.
Tratia Péter.
Wolf Károly.

*) A vastagabb betűvel nyomottak zsidóellenesek (antisemiták) is.

Zay Adolf.
Imrich János.
Doda Traján.
Dr. Kaiser János.

H I R E K.

A kaposvári polgári leányiskolában tartandó zártvizsgálatok rendje az 1883—84 tan év végén. Junius hó 22-én d. e. 9 órakor hit-tani vizsgálatok mindkét osztályban, 26-án az I. oszt. 27-én a II. oszt. vizsgálat, 28-án d. u. 3 órakor francia nyelvtan mindkét osztályban, 29-én d. u. 3 órakor zárútnepély, 30-án reggel háláadó istentisztelet a helybeli rom. kath templomban.

Zárvizsga. A kaposvári apáczá zárdájában az évi zárútnepély f. hó 19-én és 20-án tartatnak meg hitűő eredményel. E hitűő iskola fárádhatlan tanítóit megilleti a közönség hálás elismerése.

Mária Valeria egylet kaposvári árvaházában a vizsgálat f. hó 23-án reggel 8 órakor fog megtartatni. Melyre a közönség tisztelettel meghívatik. Makfalvay Géza titkár.

A kaposvári templomért vízfolyás szegélyezi, e víz jobban mondva piszok s szemétködő oly kiálhatlan bűz terjeszt naponta különösen estefelé, mely talán csak a város kapitány ur szaglasi érzékét nem bántja. Ha a bekövetkező forróság e kloakákat jelen állapotukban éri, senki se csodálkozzék ha Kaposvárotól ragály betegségét itt ki. A város tisztasága Konstantinápolyra emlékeztet. Igaz hogy Dr. Polányi Lajos — mint sajnálattal értesültünk — hetek óta kínos betegségben szenved, de a kapitány ur s közegei annál egészségesebbek, azonban ki tehet róla ha ezeknek a közegség ügye nem kenedvez foglalkozásuk.

Ordíts kapu, kiálts város! a „Somogy”-ban vitelnek! Azt mondják ugyanis hogy valamely zsidó Jeruzsálemba akart küldeni pénzt, de az idevaló postahivataltal nem tudták megmondani, mi a porto érte; a „Somogy” azon szellemes vitét csinálja aztán belőle, hogy a jeruzsálemi szállítási díjakról a „Népjog” tájékozhatná legjobban a postahivatalt. Eltekintve attól, hogy a Somogy a rosz vitz kedvéért letér ismét az igazság utjáról, mert a postahivatali tudatlanságból egy szó a e m i g a z. figyelmeztetjük a tisztelt kollégát, hogy a zsidók adakozásait nem mi kezeljük, hanem talán a Somogy és barátai; hogy mire kezelik, azt nem tudjuk, de az tény, hogy 14-iken három kormánypartii képviselőjelöltet voltunk kénytelenek Jeruzsálemba utasítani — mi után a zsidók pénzéből nem lett érték elég portó fizetve Budapestre az országházba.

A következő gyászjelentést tettük: Farkas György és fia Farkas Lajos ennek neje sz. Lukács Ilona, gyermekei Elza, Ilona, Kamelia, — leánya Farkas Alojzia férjezett Horvath Károlyné gyermekei Horváth Ilona Gizella, Emma — leányai Farkas Mari és Tini szomorodott szívvel jelentik szeretett nejeinek, édes anyjuk és nagyanyjuknak Horváth Eleonora férjezett Farkas Györgynek 1884. évi junius hó 13-án délután 3 órakor, életének 65. évében szélhűdés következtében történt grászos elhunytát. A boldogultnak hűl tetemei junius hó 15-én. d. u. 5 órakor nyugalomra fog letéttetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig junius hó 16-án reggel 9 órakor a plebáni templomban az urnak bemutatattatni. Áldás és béke hamváira!

Vettük s készpénzzel adjuk a következő sorokat: Beces lapjának huszonharmadik számában a somogyvári tanító gyűlésről közölt tudósításból kimaradt hogy ft. Szmodiss Pál hetesi plebánus ur fizette ki, a filiabeli tanítója helyett a tagsági díjat: és az egylet költségeire adott három forintot. melyért és többszöri jó tetteiért is a nevezett ft. plebánus ur fogadja hálás köszönetemet. Koppányi József tanító.

Hogy fosztja meg a zsidó a keresztény prókátort a törvényszéki praxistól? A törvényszéki (fenyítő) praxis megszerzésének két módja van a zsidóvilág fellépte óta. Az újdonsült és „ügyetlen” zsidó ügyvéd lekenyerez egy pár alantas közeget, a kik közvetlen érintkezésben állanak a megnyerhető klientekkel, és a kik különben is megörökösödött vádlottakként a „doktor” urat ajánlják védőül, mint legügyesebb, legkeresettebb ügyvédet, a ki őket „minden bizonnyal” kimenteni fogja. Most már van alkalom védbeszédet tartani. Most már csak reclamation kell. Ezt megcsinálja a zsidó reporter, némi „csekély” vizsonzolgáltatás mellett. Rövid idő múlva bámulva olvassa a világot az összes hazai magyar és német nyelvű lapokban, miszerint a hazai kriminalistika egén egy új üstökös csillag tűnt fel doktor Böszörményei Izidor személyében, a kinek az összes jogtudományokat felőlelő, s páratlan ékesszólással előadott védbeszédé folytán országos híressé vált Tiroli Pinkász fővárosi hálózó a terhére rótt büncselekmény terhe alól felmentett. A doktor urnak ekként magán mellett vigan halad most már tovább. Van jóra való (megnyuzható) kliens bőven és a hirlapok hűségesen csinálják neki reportere utján a reclamationt. Az egy év előtt kongó irodában 5—8 segéd dolgozik s az ügyfelek egymának adják át a kilincset. A pénz úgy ömlik mint a polyva, s a doktor ur máris sugáruhi háziurnak képzei magát bele, a mi bizon ez uton uegörtörténhetik. Ez uton módon szerzik a zsidó

Közönségt Gerő társulat jár színházba az igazgató repertoir változásokokból volnának veleszen láttuk, h intelligentiájá mértéket vett hány képtelen összeabdált re

Azán megedalom nemese is, ezekert ug nak beunúnke legyen mondva nek szinre, de ségünk izlése.

Az eddig é nészek nagyré jeles erőkben

Kiválób te roly hős szerep ganuma a m nek közönség Sajnálatos, h ban a tragoeo merik el a d ből többre be kót a legragy szet iránt va lárisha, Somo

prókátorok a vidék sok helyén, de főképp a fővárosban a törvényszéki praxist. Miután pedig a keresztény ügyvédi ügyvédi praxisának gyarapítása czéljából ilyenmő jellemtelen és arczatlan eszközökhez soha sem nyul, sőt ezekről a legtöbb esetben fogalma sincs; lassankint lemarad a térről s azon veszi észre magát, «ni ni! hova lett az én nagy kriminális praxism?» Eltűnt biz az örök, s a zsidó prókátor irodájában talált magának új gazdát. A zsidó prókátorságnak legfényesebb világa a budai Fortuna épület. Itt, a hol még csak pár évvel ezelőtt is az ország leghirvevesb kriminálístái tették meg legnemeseb kötelmeiket embertársaik védelmé körül, ma már gschäftelő, tanulatlan, zsidó doktorokon kívül másokat találni ritkán lehet. A legtöbb zsidó «doktor»-nak a legszebb, legjobb hangzásu magyar neve van, ugy, hogy csakis a beavatott ismerheti meg a „név»-en a hagyama szagot. A tapasztalatlan lépve megy s szentül meg van győződve, hogy dr. Bözörmenyei, dr. Paksi stb. hirveves ügyvéd urak ősei a hétvezérrrel együtt foglalták el Magyarországot. Hát bizony ez a dolog nagyon szomorú. 10 év mulva Magyarországon elvették lesz egy-egy keresztény fiskális, egy-egy keresztény orvos. — A zsidó handlék és sensálók kompániájában, a zsidó ügyvédek, orvosok és legfőként a zsidó újságírók hódítják el Magyarországot a magyaroktól.

Egy magyar művésznő Oroszországban Rut is volt, sovány is volt mint a hét szesztendő Ogay Ilka kisasszony, mindamellett Oroszországban a szentpétervári „Bavaria” helyiség szinpadján nagy hatással énekelte, s a közönséget teljesen a maga részére hódította magyar dalaiival, a minőkét éjszaka rideg honában talán soha nem zengett előtte még senki sem. A magyar nemzettel különben is rokonszenvező muszkák nemcsak pénzzel, gyémántokkal, hanem még fogattal is ellátják sovány primadonnáikat, a ki ugyan nálunk eddig teljes homályban rejtőzött. A muszka udvarlók egyike különösen bomlott Ilka után. Éjjel napal körülötte forgolódott s úgy követte mindenütt, a mint az embert követi a maga árnyéka. Ogay Ilka egy szép napon — megjutalmazni akarván a hü udvarlót, ezt — bizalmas estélyre hívta meg a saját lakására. A szerelmes muszka majd kiugrott a bőrből. Tehát végre czélt ér, az imádott hölgy szerelmét birni fogja. Muszkánk a kitűzött időben pontosan megjelent primadonnának lakásán. — Foly a bor, pezsgő, és a csók, mit a primadonna örömmel árasztott a szerelmes muszka gavallérra. A mulatság vége az lett, hogy a muszka gavallér teljesen elvesztette az esztét és egy álló napig semmit sem tudott magáról. Midőn észretért, azt tapasztalta, hogy 2100 rubelt tartalmazó tárczája szével együtt eltűnt. A kijózanodott muszka gavallér elég udvariatlan volt primadonnákat gyanusítani, a mit azonban ez indignálóvá utasított vissza. A muszka rendőrség sem tudta megtalálni a rubelnek nyomát. A dolog abban maradt. Időközben Ogay Ilka Sz. Pétervárról elutazott és ekkor szobájának kályhaesővében megtalálták a pólujárt gavallér tárczájának szétvagdalt s elégett darabait. Kétségtelenül vált, hogy a 2100 rubelt a primadonna Ogay Ilka lopta el, most azonban üthették már a nyomát. Ogay Ilka igazgatójától is ellopott 400 rubelt és a lopott pénzzel megszökött. A szentpétervári rendőrség a szökevény „magyar” primadonnát országszerte körözeti s elfogatása iránt a bueapesti rendőrséget is megkereste azzal, hogy az „imádott» és rábdulus primadonna magyar országi születésűnek vallotta magát és hogy a nevezett hölgyet tulajdonképen nem is Ogay-nak, hanem valódi nevén »Rosenzweig» Ilkának hívják, a ki különben — zsidó. Ekként szerepel — zsidó család, svindlernek becsületet a magyar névnek.

Szinház.

Közönségünk hamar észrevette, hogy Aradi Gerő társulata érdemes a pártfogásra; el is jár színházba oly szorgalommal, minő ellen az igazgató urnak sem lehet kifogása. — A repertoir változatos és nem szükölködik sem újdonásokban, sem a régi jókban, meg is volnánk vele teljesen elégedve, bár nem szivesen láttuk, hogy az igazgató ur közönségünk intelligenciája és izléséről nagyon alacsony mértéket vett, midőn Kaposváron (!) néhány képtelen, sensatiós francia regényekből összeháldált rémdarabot is előadott. Aztán meg kissé nélkülözzük a szinműirodalom nemesebb, magasabb drámai termékeit is, ezekért ugyan bőven kárpótolni kívánának beünket operettekkel, melyek dicsőretil legyen mondvá, elég diskrét előadásokkal hozatnak színré, de hát nem egészen ez a mi közönségünk izlése. Az eddig előadott darabokban láttuk a színészek nagyrészt, szivesen ismerjük el, hogy jeles erőkben nem szükölködik a társulat. Kiválóbb tagjai közül való Somogyi Károly hős szerelmes. Alakja temperamentuma, organuma a magasabb drámára utalják őt, hol nem közönséges sikereket képes felmutatni. Sajnálatos, hogy a mai materialistikus világban a tragodiának elsőségét csak elvben ismerik el a direktor urak, és cassa szempontból többre becsülnék egy helyesen tömört trikót a legragyogóbb cothurnusnál is: a művészet iránt való lelkesedés belevés a bugylerlárisba, Somogyi ur pedig kénytelen leszállni

a Parnassusról, s ha Arányi ur meg nem menté tőle, talán még a Mungót is el kellene neki bukfenecnie a szinpadon. Az ilyesmiz aztán lehangozza a színész lelkesedését és — kinos látvány a mivelközönségnek Somogyit jutalomjátékát kivéve, alig láttuk saját szerepében.

Somogyiné a társulat egyik legintelligensebb színésznője, ki jellemzereit nagy értelemmel s kitűnő szinpadit otthonossággal alakítja. Előadása, szavalata világos, érdelem kifejezése őszinte, kerestelen, kevés van a vidéken oly színésznő, ki szerepkörében vele mérközhethék.

A rányi egyike a vidék legsokoldalubb színészeinek; játszik mindent és mindent egyformán — jól. Komikuma jóízű és diskrét. Kiváló előnye, hogy pompásan tudja magát maskirozni, emellett újabb alakjában a régebbire nem emlékeztet a stereooph modor. Salont vigjátékokban könyved, fesztelen, de azért előkelő. Igaz hogy hangja nem bámulatba ejtő, de azért operettista, ki az éneklés mesterségét érti, a többi pótolja kitűnő humorával.

A rányi iné: kedves, naivszínésznő, kinek értelmes, ügyes játéka minden alkalommal kivívja a közönség tetszését. Kedden, f. hó 24-én lesz az Arányi pár jutalomjátéka, mely alkalommal előadják a „Bébé, vagy a Holdváltásai” kitűnő francia vigjátékot. Melegen ajánljuk a jutalmazandókat a t. közönség pártfogó figyelmébe.

Közönségünk Lujza drámai szende, mondják színészi nyelven. Jó színésznő, etársulatnál helyét senki sem tölthetné be, mert úgy tudjuk, szerepeire nincs is más. Sokat játszik, és mégis szivesen látja a közönség.

Gyöngyi a főfő komikus, operette, buffo stb. stb. kedvence a közönségnek, fiatal színész ki alapos tanulmányokkal sokra vihetti. Jelmében sokkal jobban érzi magát, mint salon öltözetben, amir két okból természetesen: mert komikumot megfelelő máskzban könnyebb játszani, s mert salonban annak, ki nem ott nevelkedett nehezebb járni. Bonvivánt szerepeiben nélkülözi az eleganciát, ez elengedhetlen feltétel; az előkelő körök megfigyelésével ezt is meg lehet tanulni.

Posfay Ella: operette primadonna, erős magas hanggal, ügyes énekel, nem épen, sima játékkal.

Aradi Emilia. A legtöbbet játszó tagja a társaságnak, kit a szülők szeretet hajlandó babérokkal — tulterhelni. Kétségtelenül kedves, ügyes csinos kis színésznő, kinek van tehetség, szép, csengő hangja, alakja, szinte restellünk róla nem feltétlen dicsőretet mondani. Mégis megteszük, mert közönség vagyunk, jogunk van hozzá és igazi öhajításunk, hogy a kisasszony szép tehetségét a művészet színvonaláig fejlessze ki. Meg kell mondanunk, hogy játéka modoros és e helytelenségek öntudatosan cselekszi, mert kőkör a játéka viharosabb jelenetei hevesebb aktiór követelmek tőle, akkor elfelekez ki a fektáit nait vitásáról és játszik helyesen, beszél az érzés igazi hangján, máskor pedig nem a szinpadit helyezethé képest, de a közönséggel szemben kíván feltűnni. Épen ezért könnyű leszoknia e hibájáról, mely főképp abban áll, hogy egyéni kedvességét bizonyos stereotyp tartás és mimikával kívánja fokozni, a mi nem szép, mert nem természetes; azt, hogy szép és kedves a kisasszony mindenki látja amugy is, de azt nem tanácsoljuk, hogy a közönséggel, éreztesse, miként ez előnyeit maga is na gy on tudja, mert erre nincs szüksége, de meg visszatszós is. Legtöbb színész carrierját a modorosság akadályozta meg. Annál pedig Aradi Emilia sokkal előkelőbb színésznő, minthogy a karzatnak — extemporizáljon.

Kápolnay: Operette tenor, kinek szép alakja van, hangját azonban az elsópádban sem halljuk. Mondják, hogy jó hangja van, nos, mi nem hallottuk. Játéka, amolyan énekes színészé, ki az alakítás művészetet nagyon lenézi az ének mellett.

Bodroginé, kitűnő komika, Ferenczi derék jellemzés, Berényi is, Dálnoki pedig régi módi apaszínész, ki operettében is szivesen játszik komikus szerepeket. A többi tagokat még nem igen láttuk, azért azokról majd a jövőben.

Szombaton f. h. 14-én: „Marjolaine,” operette majdnem egészen üres ház előtt került színré. A képviselőválasztás késő estig igazgatótságra tartotta a kedélyeket, az utcazón fel és alá hullámozott a nép, várva a szavazás eredményét s így a szinkörre igen kevés közönség jutott. A színészek azonban teljes jókedvvel igyekeztek felmelegíteni a kis számú hallgatókat. Aradi Emilia (caimszerep) Gyöngyi (Palamed), Berényi (Hannibal), Arányi (Petersop) élénken, jóízű humorral oldották meg feladataikat. Vasárnap, 15-én „A sárgea csikó” ismert népszimű adatot telt ház előtt. Az előadók közül kitűnt Ferenczy a vén Csorba szerepében. Szépen, sikerülten alakította nem tulzott sem a fájdalom, sem a düh kifakadásaiiban, egyszerű természetes vonásokkal ruházta fel a rokonszenves ártatlan parasztot. Ösztatlanul megnyerte a közönség tetszését, de ajánljuk neki, hogy különben igen szég hangját igyekezzék hajlékonyabbá tenni, nehogy monoton legyen. Nyilas Ilon játéka, dalai tetszettek. Igen jó volt a fellépő Bodroginé. Eredeti és pompás alakítás volt Arányi „csárdás»-a. Sajnos, hogy a leg hatásosabb jelene-

ket megzavarta egy, a karzaton örülési rohamtól meglepett nő.

Hétfőn a „Varázsfátyol” látványosság került színré. Nem bocsátkozunk elvünknel fogva az e fajta darabok, illetve fércművek bírálatába, de azt hisszük, hogy nagy előnyre válnék a színészeknek, ha az igazgatók a nemesebb válfajok kiállítására és betanulására fordítanak a pénzt és időt. A diszletek egyébiránt szépek, az előadás jó volt.

17-én Litzemayer nővérek javára egész egyveleg került színré: „Egyik olyan, mint a másik” vigjáték. „Anna” dramolette — „Oreg és ifju” tánc — „Szerelmi varázssital” A meglehetősen telt szinkör jól fogadta az előadást. Legjobban tetszett az „Anna” előadása, melyben Somogyi, Somogyiné, Ferenczi és Aradi Emilia osztoztak a sikerben. Ferenczi egészséges jóízű kedélyt fejtett ki az öreg bácsi szerepében, Aradi Emilia kedves volt naivságában, Somogyi es Somogyiné pedig derekasan állották meg a dráma terét. Az operettben Posfay, Arányi, Bodroginé, Kápolnay kaptak megérdemlett tapsot. A darabban használt pezsgő kissé alkalmatlan volt az első sorban ülőknek. Az „Oreg és ifju,” tánc élénk derültséget keltett és méltó taps-ran részestilt.

18-án „A kapitány kisasszony” operette. Nem is említve, hogy a darabnak Aradi Emilia, Posfay Ella és Gyöngyi minden igyekezete sem tudott sikert biztosítani, (mert csak egyes magán- és párjelenetek keltettek tapsot) komoly kötelességünknek tartjuk a közönség és igazgató érdekében felhívni a rendező figyelmét a borzasztó hosszúra nyuló felvonásokzókra. Az első és második felvonás köze 36 percig tartott. Élénk zugolódást halottunk. Az ily dolog mindig a színházlatogatás rovására megy.

Csütörtökön „Hadjárat a békében” vigjáték Ezen előadásról jövő számunkban referálunk. (—1—3—)

VIDÉKRŐL.

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Társadalom” 24. számában a boglári táviratban az áll, hogy ha Rök Gyula szabad- elvű párti képviselő jelölt ur előbb fellép, győz. Itt erre reflektálva én meg azt mondom, mint oly egyén; ki az egész mozgalmat keresztül néztem, hogy Rök ur, ha előbb fellép, még úgy sem győz mint most, mert akkor az a sok számár bőre való 15 frt elfogyott volna eszem-izomra, a miből pedig a választók hamar kijózanodnak, de meg azon esetben majd az ellen párt is több mozgalmat fejített volna ki. Hogy a küzdelem nagy volt azt én is aláírom, de csak a szabadelvű sakterpárt részéről, mert egy-egy számár bő 15 frttől fölfelé 50 frtig ment. Szalai ur pártjának pedig annyira nem volt a vesztegetésére pénze és a mi még több kedve sem, hogy akkor mikor a Sakter urék a dombról eresztették le az összevásárolt és kifáradt szamarainak az itatni valót, nekünk azt szomjas torokkal kellett nézni azért, mivel sakter sör és bormerőnk 16 krral fizetett egy kis pohár sört. No már most ha vesszük, hogy csakis a számárbőr megvásárolhatása mellett tudtak annyira menni, mint a mennyire mentek, tehát bevalhatja minden józan gondolkozó egyén, hogy biz Lengyeltőtiban nem a szabadelvűpárt győzött volna a győzelem esetén is, hanem a megvásárolt szamarak, kiket az Isten még soká éltessen a saját nem tudom én mijönek, mert hát párt nem lehet, boldogítására, ha ugyan értenének hozzá.

Es hogy ez így van, bizonyítja azon tény is, hogy a választási nap előtti estén is jött városunkba Lengyeltőtiből egy lélekvásárló kortes elmaradt számárbörökert; már pedig saját jókedvükből azt hiszem, hogy Lengyeltőtiből akkora utat mihozzánkig és onnét még az éjjel vissza nem önkélkült tett meg. A másnapi bevonulás azután megmutatta, hogy maradt még vásárlani való.

Különben vegye tudomású a boglári távirat, hogy ezentul majd jobban réseá leszünk, s nem fogunk hinni a föl nem léptetésben a zsidónak.

N.-Bajom, 1884. junius 17.

Höchreitn Lajos, főtanító.

Esaltonfelvidék, 884. jun. 15.

Tekintetes szerkesztő ur!

A tapolczai választókerület antisemita elvű választó polgárainak felvirradt azon örömnap mely után oly epedve sóhajtoztak.

Letették a gyászruhát, melyet a zsidóság készített számunkra és siettünk örömet s reményt visszasugárzó ünnepi ruhát öltöni, hogy Vadnay Andort, a képviselőtestület e fiatal, de nagy reményekre jogosító tagját, az 1884—87-ik évi népképviselői gyűlésre szerettel felkölthessük, illetve megválaszthassuk. Amint Vadnay Andor ur zászlója a B.-Füredi értekezleten hosszas vita után, melyet csak egy pár nyugtalan természetű, szemtelen, tolakodó egyén inscenirozott, kibontatott a jelen volt választó polgárok kebeléből eget rázó éljenzés tört ki.

Junius 14-én volt a választás. Az érdeklődést, azt nyugszéget-mozgást, mely a választó közönséget a mindennapiasságból kiemelte, szóval elmondani, vagy leírni alig lehet.

Mi Tapolczára mintegy 100 kocsival rukkoltunk be, hol a nagy téren már összegyüle-

kezett roppant számu választók éljenzése fogadott. Azt a lelkesedést, kitarást higgadt magatartást, mely az antisemita választó közönséget jellemző leírni lehetetlen. Az egész választókerület Vadnay pártján állott s ha bizonyos pár ember nincs Vadnay megválasztása egyhangulag történik. De ez a három ember addig sugott-bugott, míg végre herczeg Odeschalchi Arthur urat ugratták a biztos bukásba, felléptették, minden formalis értekezlet mellözésével, független (sakter) párti programmal, képviselőjelöltül Vadnay Andor ellenébe. Szemközt állott a két párt. Itt a választó polgárok zöme, amott törpe minoritás. A szavazás mindazonáltal lelkesen és szabályszerűen folyt.

Néha-néha egy kis epizod is megörvendeztetett bennünket, mint például a nyirádiak esete, kik eldobván zászlajaikat Vadnai pártjához illetve az antisemita pártához csatlakozának. Itt legyen szabad megemlítenem, hogy egyedül ez az egyetlen egy község tünt ki a kerületben, az által, hogy meghagyta magát vesztegetni, kapván minden ember 5 forintot. Eszem-izom volt — quantum satis! Mert a zsidók e czélra 4—5000 frtot adtak össze.

Délután megszólaltak a mozsarak egetrázó dörgéseikkel hirdetve az antisemitismus fényes győzelmét.

A szavazás befejezése után az elnök kihirdetése az eredményt, mely szerint Vadnay Andor mintegy 1000 szavazattöbbséggel győzött. Azután aláírták a megbízó levelet (mandatum) melynek kézbesítése után Vadnay ur harsongó éljenzések közepett megjelent választók között, hol támaszkodva a megbízó levélre, hosszas és igen jéles beszédet tartott. Beszéd végzetével diszmenet járta be a várost.

Imádkozunk, hogy Vadnay Andor ur és elvtársai léte, legyen üdvös és áldást hozó szegény hazánkra, hogy őket az ur, kinek nevében jöttek, kegyelmeinek bőség szaruajával áldja meg, hogy az emberi kor legvégső határát egészségesben s erőben megelégedésben s boldogságban érjék el, hogy boldogíthassák e szegény elhagyatott hazánkat s a ker. társadalmat. Forró öhajításunk, hogy őket mindnyájunk örömeire az antisemitismus fejlesztésére a zsidó gazságok megfékezésére, illetve édes hazánk díszére, sokáig, igen sokáig éljenek. *Eljen a függetlenségi antisemita párt!*

Dongó.

Balaton-Felvidék, junius 17.

Megyeink tapolczai kerületében ehő 14-én fényes, erkölcsi, országgraszoló, követesreméltó szép egyetértéssel történt antisemita programmal Vadnay Andor nagyreményű képviselőnk megválasztása, nyervén a szavazatokból 1200-at, mi: ellenfele a zsidók által impörtált Odeschalchi Anthur alig 130-at. Mondták s mondják: «csunya bukás, érdemlett bünhődés.» Rézint a látottak, hallottakak akarom röviden e heces lap t. olvasóit tudósítani, egyéni véleményünk, akarom mondani meggyőződésünk öszinte kimondását nem hallgathatván el.

Szép, lelketemelő volt látni, hogy a választás székhelyétől 6—7 mértföldnyi távolságból, miként jöttek — a légymelegeken kívül — impozáns számmal az elvültársak, a leendhető szabad hazának, szabad polgárai, időt, fáradságot nem sajnálva minden rábeszélés, előkészítés nélkül egy nagy tekintélyes tömeggé alakulva, a fenti erkerkés szavazatot urnába adandók. Pedig még a választás megnyitása előtt is nem átalotta egy rosz indultu s akaratu „kurta nemes» kis földbírtokos, a választási elnököt arra figyelmeztetni: „nehogy a vadnaisták tüz et, horrendum házgyújtást, dinamitrobantást követhessenek el, tehát a választás színhelyétől jó messze fegyver erővel tolassanak ki!” — mondják — az illetőtől rendreutasított!!

Nem lehet figyelmen kívül hagyni a diadalmas csapat be- és kivonulása alkalmával felöltött, s gyermekek öntudatlan «éljen Vadnay» örmökállításait sem, mert e figyelmes körültekintésben, azon költői mondat igazságát erősítik meg: „neked élni kell Hon! örökre mint tavasz virulni!”

Itt bátran bezárhatnám együgyü soraimat, de tartozom: meggyőződésemet a következőkben nyilvánítani:

ha a nagy-vázsonyi kerületben fellépett zsidó ur, undort, megvetést érdemlő machinatíoval csufosan elbukott;

ha a forma szerint kerületünkben zsidók ötezer forint letéte mellett, nem sikerült a herczeg-jelölt megválasztása; akkor:

a kormány mig ideje van ébredjen magasztos állása s helyzetének öntudatára, mert jaj lesz nekik mindnyájuknak, ha fel nem tudják tartóztatni a politikai romboló árvizet; azaz ismeretes francia mondat szerint „utjában mindent elsöpör!”

Zerus.

Endréd, junius 15.

Tekintetes szerkesztő ur!

Örömmel hallottam azt a hirt, hogy a tihanyi apátság nem fogja jövőben a korosmákat zsidóknak adni árendába. Ha jelentkezne arra alkalmas keresztény mészáros korosmárok. szivesebben adnák annak üzletet, mint a zsidóknak.

Ez idő szerint, mert nem akadt vállalkozó: Endréd, Jaba p. Szántódi réh, stbi helyeken zsidók vannak alkalmazva; pedig nemis valami magas árenda mellett. Ezeket a bérleteket a

szorgalmas iparos 400-600 forint árenda mellett alkalmasint magához válthatná. Hozzá még az, hogy az ország legszebb vidékének egyikén vannak; közel a Balatonhoz, részint közvetlen mellette.

Aki a halat szereti vagy az üzérkedést arra is vállalkozhatik. Azért nagyon ajánlatos üzletet csinálna a tőkepénzes vagy iparos nem zsidó, tehát honszerző magyar fajbeli, a ki pénzét ezen üzletbe fektetné s azt akár maga, vagy akár mások által gyakoroltatná. Sok magyar ember ha ezt tudná, hogy minő kedves vidék ez itt, s minő alkalmas üzletek ezek a becsületes megélhetésre s nem zsidó kézbe valók; régés régen felkeresték volna e helyeket. Ha nem tudták eddig vegyék tudomásul, s ha ismeretlenek szivesen kalauzoltatnak minden irányban, magyar becsületességgel díj nélkül.

Amennyiben pedig ezen hírem nem illetékes helyen keletkezett volna, bocsánatot kérek annak közhírre vételéről, melyet azonban kívánunk, hogy úgy legyen. És ha a hír az illetők beleegyezése nélkül szárnyalt is szét, hártározottan merem mondani: „jertek a keresztény felebarátai szeretet benneteket ölelni s támogatni fog.“ Tehát ha a hír megczáfoltatik is, ez utóbbi megmarad valóságának.

Különösen ajánlom ezeket a helyeket csendes és szorgalmas, becsületes, magyar, keresztény felebarátoknak, a ki nemcsak korcsmáros és mézáraskodni, de gazdálkodni is szeret és tud; havgy halászatot, mint aranybányát tudna kezelni. A zsidó tudja használni, de mi jobb szeretnénk azt keresztény társunk kezei között látni.

Igaz az a közmondás: „a ki mer az nyer.“ Nem kell huzódolni édes iparos felebarátom, hanem tenni kell. Megmutatom 5-6 iparos számára, hol van számukra üzletitér, kövessék és küzdjenek annak eléréséért.

Segíts magadon, az Isten is megsegít!
Stonieria Lejos.

Ajka, 1884. jun. 16-án.

Kedves szerkesztő ur!

Freystädler Vilmos uraság, a nagy-vásznonyi kerület mamekija az egyszer megjárta. Hiába hordta kerületünkben magával Veszprémmegye alispánját, kinek tekintélyével akart hatni a népre; hiába költötte el ezreit, s hiába bérlet ki rossz lelkű korteseket, mert e kerület választói sem az alispáni tekintél, től meg nem ijedtek, sem a zsidó pénztől el nem szédültek: e hónap 13-án Győrffy Géza függetlenség antiszemita követjelölt választott meg 216 szótöbbséggel képviselőnek.

Ha tek szerk. ur, látta volna azon átkos és gyalázatos vesztegetést, mely e kerületben járta: ugy nem gondolhatott volna egyebet, mint Győrffy ur biztos bukását. — Megrágtak itt Uram minden tiszt és tisztességtelen esz-közt, hogy a hamisság győzedelmeskedjék az igazságon. Elkezdve az alispántól a mi kis parányi jegyzőnkig, mindazon dolgoztak, hogy a kormányhiva a zsidó vergődjék zöld ágra. Nem gyanusitom vesztegetéssel az alispán urat, de azon eljárását, hogy a zsidó érdekében körutat tett, ugy én, mint mások is kárhoztatjuk sőt a mi több elítéljük.

Hogy Csékuton néhány ablak fiókot beverték elhatott a tekintes ur füleibe, de hogy itt 10-15 frtért vették az embereket, mint holmi mustra birkákat: arról nincs és nem volt tudomása.

A lázítás bélyegét kegyeskedett itt nálunk ráútni, mind arra, ki csak a zsidó nevet említette is, de az nem jutott el kegyes füleibe, hogy ép midőn a parancsot kiadta a község előljáróságának mihez tartás végett, — mondom azután egy negyed óra mulva valami Szőke János nevű ember, ki az előjárók közt díszleget égbekiáltó lármáival, becsületes emberhez nem illő kifejezéssel rontotta meg a közönséget és nyugalmat. — Ilyen emberek bántalmazták a millegdrágább kincsünket becsületünket. De hagyjuk ezt el, mert e száj hős megfizet gonoszságaiért, ott, hol nem zsidók és zsidó barátok itélnek felettünk.

Mondom itt nem használt sem alispáni tekintély, sem zsidó pénz; mert ez a nép követe nemesen érző lelke sugallatát, hártározottan utasította el a zsidó korteseket vérpénzükkel. Itt zsidóról szó sem lehetett; itt csak annak nevét szerették hangoztatni, ki a nép jólétét és boldogságát munkálja. Lelkesült Győrffy nevét hallva mindenki. Nem maradtak el honleányaink sem, s a hásként nem, de egy-egy csinosan összállított koszoruvallat kifejezést adtak érzelmüknek. — S hogy is maradtak volna ők el, hisz a hol ők lelkesültek ott öröm volt lenni; s gyönyörűség nézni és hallani, midőn azok a rózsás ajkák azt a szívből eredő „eljen-t!“ elkialtították.

Ha valamelyiknek férje, atya vagy éppen bátyja ez igazság ösvényéről létért: esdre kérték őket tiszta lelki ismeretű követésére. Tisztelet és becsület e kerület lelkes választóinak, de köszönet és kézsók honleányaink is, mert részben nekik köszönhető, hogy az igaz ügy el nem esett.

Im a magyar nő szeretetéről egy bizonyosság levél. Szalay János szent-gáli jómódu földmives a pénzvágytól elvakította Freystädler pártjához állt. Midőn már zászlót is kapott elment Veszprémbe, hol leánya az angol hölgyek zárdájában tanult, s megkérte Mariska

leányát, hogy zászlójára kössön egy koszorut. A leány a koszorú helyett alábbi versben irt levelet küldte atyjának melyet sok jó honleány örömeire közölni szerencsém van. A levél így szól:

Mi van a kocsidon apám?! hisz ez zászló! Bontsd ki, hadd nézzem meg, mi rajta a jelszó? Ez nem magyar zászló!! mert nem negyvennyolcas.

Kiért küzdesz atyám erőszakos hadat? De furcsa e név, nekem ez nem tetszik Ennek kimondása nem magyarhoz illik. Meg vagy vesztegetve, a pénz elvakított Mért hozol fajúdra ilyen gyalázatot? Ni! hát ez micsoda? Miért van rajta e folt? Hogy bepisakolta e gyönyörű lobogót! Vér ez, keresztény vér, honleányod vére Hová jutál atyám? mit akarsz végtére: Ily zászlóra mondatd, hogy kössék koszorut? Ki hazát nemzetet csak csufítani tud!?

Bár engedelmekednem kellene legott De azt nem tehetem, mert magyar lány vagyok! Magyar emberben is lehet olyan érzet, Hogy zsidót, pénzéért követnek fellépet? S mikor tükörbe néz, nem lát rémképeket Hogy rongyos zsidóból miniszter is lehet! Ha mást nem tehetek, adok egy tanácsot: »Lépj vissza ez utról, mely hoz gyalázatot!« De ha ezt nem teszed: a zsidó lesz követ, Honleányod átka kísér sirba téged.

Ilyen leányt az ég sokat adjon, s ha ad, tartsa meg az igazak teljes örömeire! Igen röviden még megemlítem, hogy Ajkáról Freystädler emberei ugy bocsáttattak el, a mint megillették. — Az utcák minden sarkai és végei rongyal voltak feldiszítve. Az ez alkalomra készült sipokak futják. Tetleges-ségre nem került a dolog, bár a sakterek közt volt olyan, kinek lett volna kedve veszekedni. — Végre elhajtottak Padragra, hol Gyarmati-Borjus-György sakter házához szálltak. — Innen egyenesen T-Vászonyba mentek, hol a követ jelölt meglátva őket így szólt: »mennyi pénzt kifizettem ilyen hitvány népért!«

Freystädler igazat mondott; de nem is sokra becsülték ám őket, mert midőn jól tele tömte gyomrukát, minden egyet a birkakolba kvártélyozott és az ajtót rájuk csuká, hogy el ne szökjenek. No ezek megtalálták a helyet, amit érdemeltek.

Mi, pénteken reggel indultunk. Erről csak annyit írok, hogy 8 ágyú lövés jelentette az indulást. A tér, melyet elfoglaltunk lobo-gókkal volt telve, s a nép áldása kísért bennünket.

Azt is érdemes megemlíteni, hogy Győrffy urra csupán egy zsidó szavazott. Ez egy menshelyi zsidó volt. Menshely egészen 48-as volt, tehát könyvü kitalálni miért szavazott a zsidó látké ismerete ellen.

Veszprém városában Ötvös a keresztény sakter elbukott. Kissöcs kormánypárti lett elválasztva.

Somlyó-Vásárhely mérsékelt ellenzéki választott. Pápa most is lángol, mert a mamek-luk Láng Lajos választá. Tapolczán Vadnai antisemita a követ.

Most pedig kedves szerkesztő urnak, mint képviselőnek, az új pályához kitartást, nemes buzgalmat jó erőt és egészséget kívánva vagyok kész szolgálja:
Kiss E. János.

leányát, hogy zászlójára kössön egy koszorut. A leány a koszorú helyett alábbi versben irt levelet küldte atyjának melyet sok jó honleány örömeire közölni szerencsém van. A levél így szól:

Mi van a kocsidon apám?! hisz ez zászló! Bontsd ki, hadd nézzem meg, mi rajta a jelszó? Ez nem magyar zászló!! mert nem negyvennyolcas.

Kiért küzdesz atyám erőszakos hadat? De furcsa e név, nekem ez nem tetszik Ennek kimondása nem magyarhoz illik. Meg vagy vesztegetve, a pénz elvakított Mért hozol fajúdra ilyen gyalázatot? Ni! hát ez micsoda? Miért van rajta e folt? Hogy bepisakolta e gyönyörű lobogót! Vér ez, keresztény vér, honleányod vére Hová jutál atyám? mit akarsz végtére: Ily zászlóra mondatd, hogy kössék koszorut? Ki hazát nemzetet csak csufítani tud!?

Bár engedelmekednem kellene legott De azt nem tehetem, mert magyar lány vagyok! Magyar emberben is lehet olyan érzet, Hogy zsidót, pénzéért követnek fellépet? S mikor tükörbe néz, nem lát rémképeket Hogy rongyos zsidóból miniszter is lehet! Ha mást nem tehetek, adok egy tanácsot: »Lépj vissza ez utról, mely hoz gyalázatot!« De ha ezt nem teszed: a zsidó lesz követ, Honleányod átka kísér sirba téged.

Ilyen leányt az ég sokat adjon, s ha ad, tartsa meg az igazak teljes örömeire! Igen röviden még megemlítem, hogy Ajkáról Freystädler emberei ugy bocsáttattak el, a mint megillették. — Az utcák minden sarkai és végei rongyal voltak feldiszítve. Az ez alkalomra készült sipokak futják. Tetleges-ségre nem került a dolog, bár a sakterek közt volt olyan, kinek lett volna kedve veszekedni. — Végre elhajtottak Padragra, hol Gyarmati-Borjus-György sakter házához szálltak. — Innen egyenesen T-Vászonyba mentek, hol a követ jelölt meglátva őket így szólt: »mennyi pénzt kifizettem ilyen hitvány népért!«

Freystädler igazat mondott; de nem is sokra becsülték ám őket, mert midőn jól tele tömte gyomrukát, minden egyet a birkakolba kvártélyozott és az ajtót rájuk csuká, hogy el ne szökjenek. No ezek megtalálták a helyet, amit érdemeltek.

Mi, pénteken reggel indultunk. Erről csak annyit írok, hogy 8 ágyú lövés jelentette az indulást. A tér, melyet elfoglaltunk lobo-gókkal volt telve, s a nép áldása kísért bennünket.

Azt is érdemes megemlíteni, hogy Győrffy urra csupán egy zsidó szavazott. Ez egy menshelyi zsidó volt. Menshely egészen 48-as volt, tehát könyvü kitalálni miért szavazott a zsidó látké ismerete ellen.

Veszprém városában Ötvös a keresztény sakter elbukott. Kissöcs kormánypárti lett elválasztva.

Somlyó-Vásárhely mérsékelt ellenzéki választott. Pápa most is lángol, mert a mamek-luk Láng Lajos választá. Tapolczán Vadnai antisemita a követ.

Most pedig kedves szerkesztő urnak, mint képviselőnek, az új pályához kitartást, nemes buzgalmat jó erőt és egészséget kívánva vagyok kész szolgálja:
Kiss E. János.

Irodalom.

Az „Ország Világ“ XI-dik füzeté ismét pompás tartalommal jelen meg: Nem hangzatos szavak, nem pajkoskodás, de a tények bizonyítják, hogy az „Ország-Világ“ a legjobban szerkesztett magyar szépirodalmi lapok egyike, miről a község üozvetlen meggyőződést szerez, ha a tartalmat megnézi. Előfizetési ára egy évre 10 frt, félévre 5 frt, évnegyedre 2 frt 50 kr.

Megtört a közönség közönyét az irodalom iránt van hivatva a „Magyar Salon“, melyről a fővárosi sajtó egyhanguan kimondotta, hogy „páratlanul áll irodalmunkban“ s hogy irodalmunk ilyen szemlével még nem dicsekedhetett. Magunkról részint mondhatjuk, hogy a „Magyar Salon“ valóságilag irodalmi esemény és ha valaha, hogy most érkezett el az idő, hogy a magyar közönség bebizonyítsa, mikép képes fentartani érdeklődése által oly irodalmi vállalatot, mely a legjobb külföldi vállalatokkal is kiállvna a verseny, hivatva van olcsósága által is a külföldről importált hontalan idegen folyóiratot kiszorítani. A Magyar Salon körül irodalmunk és művészetünk legkitűnőbb képviselő csoportosulnak és a 2-ik füzet valóságilag pazarul van kiállítva. Tartalma oly gazdag hogy egy egész hasábot foglalna el, ha azt egészen felakarnók sorolni. Legyen tehát elég felemlítenünk Jókay Mór „Apja fia“ cz. új regényét, Kiss József gyönyörű költeményét, Klapka tábornok életnézetét, egy főur elbeszélést a trónörökösökről, Beniczki-Bajza Lenke kitűnő elbeszélést: „A nők hatalma“ P. Szabó Károly esztetikai polemiáját, Borostyáni Nándor idegfeszítő regényét, melynek címe „Utazás a Duna jegén“, Kürthy kedves cserevessé Blaha Lujzánál tett látogatásáról, Hevesi József és Török László szép verseit, Fekete József érdekes reminiscenciát, Marczali Henrik kitűnő történelmi dolgozatát stb. stb. és azt a tömördek szebbnél-szebb eredeti képeket (száma néze vagy 35-öt) melyek paznru díszítik e gyönyörű vállalatot. A kiadó-szerkesztők, kik tömördek áldozatot hoznak az irodalomnak, megérdemlik, hogy a közönség is pártolja nagyszabású vállalatukat. A Magyar Salon előfizetési ára negyedévre 1 frt 75 kr., félévre 3 frt 50 kr. Szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VIII., kerépesi-ut 13. sz. — Hiszünk, hogy olvasóink közül tömegesen fogják támogatni e kitűnő irodalmi szemlélet.

KÜLÖNFÉLÉK.

A választók száma az ország összes kerületeiben. A választók száma az országban a folyó évben 841,609. Régi jognál fogva vá-

lasztó ebből 79,906; földbirtok alapján 22,379; együtt vett föld és házbirtok alapján 5564; jövedelem alapján 114,767, értelmiség alapján 59,111; végre a füstök után községi képviselőlet alapján választó 3498. — 1883-ban 813,133 választó volt Magyarországon. A szaporodás tehát egy év alatt 23,476. Budapest 22,495 választó van ez évre összeírva. A 9 választási kerület közül legnépesebb a 8-ik, vagyis Józsefváros a hol 3605 választó van. A leggyengébb a 3-ik kerület (O-Buda) 1214 választójával. Legnépesebb választókerületek: Fehértemplom (Temesmegye) 5480; Pancsova (Torontál) 5193; Homonna (Zemplin) 4900 szavazóval; legkisebb népességű kerületek: Torockó (Torda-Aranyosm.) 452; Maros-Vásárhely I. ker. 378; II. kerülete 388 szavazóval. Somogy megye összes választói száma: 22,435 A csurgó ker. 2985; kaposvári 3308; lengyeltóti 2533; Marczali 2393; Nagy-Atádi 3197; Szilli 2684; tabi 2698; szigetvári 2727 választóval bírnak.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Kaposvári piaczi árak. — június hó 17. —
Buza . . . . . 9 frt —
Rozs . . . . . 7 frt 50
Kukoricza . . . . . 6 frt —
Árpa . . . . . 7 frt —
Zab . . . . . 6 frt —
Hajdina . . . . . 7 frt —
Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.
Dr. P. Lapunkból kikésett átadtuk, meg is jelent. Üdvözlötünk!
K. G. Ö. r. b. kérdésre mai számunk hozza a választ. Adjon Isten erőt, hogy a jó kívánatokat, tettel viszonzassuk.
Függelék. Az előlegezett bizalmat utólag kiérdemelni igaz szándékunk.
Sz. M. Elküldöttük; sajnálatunkra a legutóbbi idejét multa.
G. G. Köszönjük a tudósítást felhasználtuk.
Porrog. Ugy vesszük észre, hogy lapunk nem jut el azok kezébe, kikhez címelve van. Kérjük sziveskedjenek minden elmaradó számot reklamálni a postahivatálnál. Mert az ismert nevekre pontosan elküldjük.
M. P. Szives tudósítást nem adhattuk, mert lapunk mult heti száma korábban jelent meg a szokottnál, s így levele megkésetten érkezett hozzánk. Hála Istennek azóta meglett a diadal.
K. S. Ismételve kijelentettük már, hogy Tallian Gyula ur ellenzéki; akáarki mondja az ellenkezőt nem mond igazat.

Szerkesztésért felelős:
Szalay Károly.

HIRDETÉSEK.

1755 sz.

tkvi.83.

Arverési hirdetemény.

A szigetvári kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak Volf Jakabné szül. Hirt Terézia végrehajtást szenvedő elleni 45 frt 9 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíróóság területén levő a tót-kereszturi 42. sz. tjkvben j. 481. hrsz. ingatlanra 354 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi június hó 24-ik napján d. e. 9 órakor Tót-Kereszturon a bírói laknál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozzók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 35 frt 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvárott, 1883. évi decz. 30.

A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Gruber, kir. jbiró.

Magánhirdetéseik.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint Marczaliban folyó hó elején ügyvédi irodát nyitottam.
Dr. Mayer Ignác.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tiszteletteljesen tudatni, hogy helyben, korona-utca Hittaller-féle házban egy vas, szerszám, fűszer, anyag és festék kereskedést nyitottam,
hol minden e szakba vágó cikkek a legjobb minőségben és a legolcsóbb árak mellett kaphatók.
Több évi gyakorlatom e téren, valamint a legelső vasgyárakali összekötéseim lehetővé tették az áruk legolcsóbb bevásárlását miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönség bármely igényeinek ugy az áruk minőségére, mennyiségére, valamint olcsóságára nézve legjobban megfelelhessenek, miért is kérem becses pártfogását.
Tisztelettel
Darnay Béla.

Széchenyi-tér 6-ik sz. Fischer Lipót bőrkereskedő Széchenyi-tér 6-ik sz. a rom. kath. Szentegyház a rom. kath. Szentegyház átellenében. KAPOSVÁROTT. átellenében.
Ajánlja legolcsóbbnak és legjobbnak ismert bőrneműt gyári áron és pedig:
Barkás és czugos tehénbört Sima és barkás zergebört. Fényes kecske és moltonbört. Fehér irha és fehér szatyánt. Borju lag és orosz lagbört. 1. 2. és 3-szor eszerzett hazai készítményű talpakat. Blank és huzzo bört.
Barkás czugos sima és vichs pitlinget Sima és barkás borjubört. Zöld, piros, testszinű és sárga belésbört. Angol belésbört és brüszlbört. Fekete birka- és szines lagböröket. Vörös hemlok angol bivalhát és olasz talpakat. Zakl és orosz bagaria bört.
Továbbá gyári árak mellett kaphatók mindennemű csizmadia és cipészkellemek mint:
Angol Lasting (brunel) Minden csak létező szerszámok.
Vásznak, huzzok és czuggok (bel skülföldi) Kaptafák, faszeg, külföldi fonálfélék.
Végre ajánlom nagy raktáromat gépszjakban készített Lasting felsőrészekben és mindennemű bőrkivágásokban, legjutányosabb ár felszámlításban. Jó hírnevem kezeskedik a legpontosabb kiszolgálásért, postai megrendelések a legnagyobb figyelemmel utánvétel mellett eszközöltetnek.
Legolcsóbb bevásárlási forrás Somogy megyében.
Kaposvárott 1884. nyomtatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.

Kaposváro az előfizetőknek Megjeli Egész évr Fél évr Negyed évr Egy könyvker

A zsidó... nak innét... mány n... ségét, hata... ségszerűleg... s különöse... hogy ellen... A korm... Imre ur, a... nek megv... s ebben n... a jövő ors... tekinteni;... teljesen el... is emliten... mozdítás... hatna, ann... hogy kell... badságot, ... nyira men... konceztlan... elnök az o... tödvén h... szerint ran... zeki képví... boldongom... és semmit... hogy kom... nak a mié... het legalá... ily dolgok... ahoz ma... ber Magya... Alighog... előáll a z... „kitűnőség... nincs más... zán a zsid... tették s... őket Exc... Setemesen i... Somogyeme... c s a k ins... róság c sa... szenvedtet... rékbertörté... volna a sa... re. És mig... „megrends... a „kitűnős... tiszemítism... járt, s le... verni, felt... mert hátt... fontosabb... magyar k... iparnak az... kizárólagos... Ugyan... a legbutáb... nak működ... látja, mika... az ország... a kereszté... ipar terér... lamokat fé... latlan mér... csak korlá... annak álla... Sok csa... annyira n... tűnőségek... visszautasi... ként ez a... gyar állan... A nagy... már nehéz... hogy „az... galma, az... reputációj... azért foly... elvü szelle... sát“ mert